

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i 1905 nedsatte Straffelovskommission afgav i 1912 en Betænkning, der bl. a. indeholdt Udkast til Almindelig borgerlig Straffelov. Udkastet ophæver Lov om Pressens Brug af 3. Januar 1851 og fastslaaer i § 2, at Bestemmelserne om, hvem Ansvar for en strafbar Handling paa-hviler, i Almindelighed ogsaa finder Anvendelse paa strafbar Offentliggørelse og Udbredelse af Skrift; Udkastet foreslaar saaledes de almindelige Regler om Ansvar til Straf og Erstatning indført i Stedet for den nugældende Presselovs Undtagelsesordning med Enkeltmandsansvar uden Hensyn til Skyld. I Udkastets Kap. 42 gives derhos Regler om „Strafbare Handlinger ved Offentliggørelse af Skrift“, hvori der bl. a. paa-lægges Redaktøren af et periodisk Skrift et vidtgaaende Ugtsomhedsansvar for, at Skriftet intet strafbart indeholder. Professor Carl Torp, hvem Justitsministeriet havde overdraget at gennemgaa og fremsætte Ændringsforslag til Straffelovskommissionens Udkast, afgav i 1917 en Betænkning indeholdende Udkast til Love vedrørende den borgerlige Straffelovgivning. Heri er alle Kommissionsudkastets Pressebestemmelser udeladt, dog ikke af principielle Grunde, men af praktisk-politiske Hensyn; Begrundelsen er følgende: Ansvarsordningen for Presseforseelser er af ret underordnet Betydning for Bekæmpelsen af Kriminaliteten i Samfundet, og kun faa Spørgsmaal er i den Grad som dette egnet til i den offentlige Diskussion at sætte Lidenskaber i Bevægelse, der kan sætte hele Straffelovsreformens Gennemførelse i Fare. Det fremhæves tillige, at det særlige ved Presseforseelserne er den Form, hvorunder de begaas, hvilket medfører, at der paa dette Omraade mulig bør gælde særlige Regler om Ansvarsbetingelser og Ansvarsfordeling, saaledes at det er naturligt, at de behandles i en særlig Lov. Denne Argumentation tiltrædes af Straffelovskommissionen af 1917, der afgav Betænkning i 1923. Da Straffelovforslaget, der byggede paa denne Betænkning, den 2. December 1924 var blevet fremsat for Rigsdagen, var det under disse Omstændigheder naturligt at overveje Spørgsmaalet om Straf for Presseforseelser og at undersøge, om der var Grund til at foretage Ændringer i Presse-loven af 1851, og med denne Opgave ned-

satte Justitsministeriet derfor den 22. December 1924 et Udvalg paa 5 Medlemmer med Professor Oluf H. Krabbe som Formand. I August 1926 afgav Udvalget en samme Aar offentliggjort Betænkning, der indeholdt Udkast til en ny Presselov med Motiver. Udvalget, der i Overensstemmelse med den det stillede Opgave hovedsagelig har beskæftiget sig med det strafferetlige Ansvar for Indholdet af trykt Skrift, har som Grundlag for sit Udkast benyttet fornævnte Kommissionsbetænkning af 1912, og den norske Straffelov af 22. Maj 1902, hvis Bestemmelser i Kap. 32 om Forbrydelser i trykt Skrift og i Kap. 43 om Forseelser, forøvede ved trykt Skrift, har dannet Forbilledet for Pressebestemmelserne i Kommissionsbetænkningen. Paa Grundlag af det af Udvalget udarbejdede Udkast har der tidligere af Justitsministeriet været udarbejdet Udkast til Lov om Pressens Brug, uden at Forelæggelse for Rigsdagen har fundet Sted. Det nu udarbejdede Forslag fjerner sig paa væsentlige Punkter fra de tidligere Udkast, men beskæftiger sig ligesom disse navnlig med Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan blive staaende ved den nugældende Presselovs paa et fingeret Ansvar baserede Ansvarsregler, der ofte vil ramme andre end de virkelig skyldige, eller man skal gaa over til en Ansvarsordning i Overensstemmelse med den øvrige Lovgivning, der forudsætter, at Ansvar saavel i straffemæssig som erstatningsmæssig Henseende kun paalægges, naar Skyld kan paavises. — Ved det oprindelige Forslags Udarbejdelse har Justitsministeriet raadført sig med Højesteretspræsident, Dr. jur. Troels G. Jørgensen og Professor, Dr. jur. Stephan Hurwitz. Man har endvidere forhandlet med Repræsentanter for Pressens forskellige Organisationer om Forslagets Indhold, og dette er derefter blevet ændret paa væsentlige Punkter.

Ifølge § 3 i Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug paa-hviler Ansvar for Indholdet af et trykt Skrift: 1) Forfatteren og derefter 2) Udgiveren, 3) Forlæggeren eller Kommissionshandleren, 4) Bogtrykkeren, saaledes at kun een bliver ansvarlig, og saaledes at Ansvar for bortfalder for de sidstnævnte, hvis een af Formændene opfylder Betingelserne for at drages til Ansvar. Ansvar er Gerningsmandsansvar: